

Bim-bum, rána

Helena Vondráčková

Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón,
padibididon.
Bim bum rána,
tluču do piána,
bim bim bum
a na celej dům.

A ten svůj krásnej rámus
pouštím oknem ven.
Pán Bůh, dobrej den,
já vám zrána...

Bim bum rána,
tluču do piána,
v moll i v dur
a na celej dvůr.
Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón
a vinu má on.

Že jenom spí a snad by
prospal celej den.
Časně zrána
já pro toho pána,
bim bum rána,
tluču do piána.
Známá finta,
šilenej trik.
Probudit! Honem!
Vztyk!

Klávesa černá u bílý
a písni je jak much.
Z toho se snad, prosím, nestřílí,
že ladič neměl sluch.
Klávesa černá u bílý
a teď tu pravou tref.
Jedna jako druhá zešílí,
když já jsme jejich šéf.

Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón,
padibididon.
Bim bum rána,
tluču do piána,
v dur i v moll,
do-re-mi-fa-sol.

A chudák Petrof pod mou
pěstí naříká.
Čas líp utíká,
já když zrána...

Bim bum rána,
tluču do piána,
v moll i v dur
a na celej dvůr.
Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón
a vinu má on.

Že jenom spí a za mnou
vůbec neblázní.
Tak já zrána
jen pro toho pána,
bim bum rána,
tluču do piána.
Jak mám přestat,
když nemám chuť?
Tak se už jednou
vzbuď!

(Bim bum rána)
(tluču do piána)
(bim bum rána)
(tluču do piána)

Hrála jsem dvakrát Devátou
a on si nedal říct.
Když se vrhnu s chutí na Pátou,
on celkem taky nic.
Hrála jsme Sedm Lehárů
a úspěch není znát.
Zmáčknu Já mám devět kanárů,
to snad mu nedá spát.

Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón,
padibididon.
Bim bum rána,
tluču do piána,
sem tam tón
a vinu má on.

Proč jenom spí a za mnou
vůbec neblázní?
Proč já zrána,
jen pro toho pána,
bim bum rána,
tluču do piána?
Vždyť ten důvod,
zlob se jak zlob,
byl by můj konec,
byl by můj hrob.
Takže já končím.
Stop!